

— Παντρεύω τὴν Ἀννούλα, γκέο-βαγκέο
παντρεύω τὴν Ἀννούλα, φράνξε-βαγκέο
— Καὶ ποίονε τῆς δίνετε, γκέο-βαγκέο;
— Τῆς δίνουμε ἓνα ναύτη (ἢ ράφτη),
ποὺ ὅλο μνίγες χάφτει κλπ.

Ἡ σκηνὴ ἐπαναλαμβάνεται μέχρις ἀποκαταστάσεως ὅ-
λων τῶν συμπαικτριῶν σύνθη. Συνών. *ἔνα λεπτὸ (ἢ
λεφτὸ) κρεμμύδι*.

γκεργκεφένιος ἐπίθ. ἐνιαχ. κιρκιφένιος Ἡπ.
(Ἰωάνν.) γιουργιαφένιος Εὐβ. (Μετόχ. κ.ά.)

Ἐκ τοῦ οὗς. *γκεργκέφι*, παρὰ τὸ ὅπ. καὶ τύπ.
κερκέφι.

1) Ὁ κατασκευασμένος ἐξ ὑφάσματος διακοσμημένου διὰ
χρυσῶν ποικιλμάτων Ἡπ. (Ἰωάνν.): *Ἐξ' μαξ' ἁλλάρια κιρ-
κιφένια*. 2) Τὸ οὐδ. ὡς οὗς, ἐορτάσιμον γυναικεῖον ἔνδυμα
ἐκ λευκοῦ ὑφάσματος φέροντος ποικίλα ἀπὸ χρυσῶν νή-
ματα καὶ διακοσμητικὰ πετάλια, πούλιες Εὐβ. (Μετόχ. κ.ά.):
Φόρισι τὰ γιουργιαφένια γιὰ τοῦ παῦ' γιό'.

γκεργκεφήσιος ἐπίθ. ἀμάρτ. γκιουρκιφήσιος Θεσσ.
(Τρίκερ.)

Ἐκ τοῦ οὗς. *γκεργκέφι* καὶ τῆς παραγωγ. καταλ.
-ήσιος.

Ὁ ἀναφερόμενος εἰς τὸ *γκεργκέφι*, τὸ ὅπ. βλ., ὁ
διὰ τοῦ ὄργανου τούτου γινόμενος. Πβ. *γκεργκεφέ-
νιος*.

γκεργκέφι τό, Ἡπ. κ.ά. — Α. Οἰκονομίδ., Τραγούδ.
Ὀλύμπ., 34. Passow Carm. popular., 146 *georgéfi* Κρήτ.
(Ἀνατολ. κ.ά.) *γκιργκέφ'* Ἡπ. (Ζαγόρ. Κόνιτς. κ.ά.) Μα-
κεδ. (Ἀσσηρ. Βέρ.) *giorgéf'* Α. Ρουμελ. (Φιλιπούπ.) Θράκ.
(Αἰν.) *γκιοργέφ'* Θράκ. (Μάλγαρ.) *γκεργκέφι* Θράκ. *κερκέφιν*
Πόντ. (Κερασ. κ.ά.) *κερκέφ'* Πόντ. (Τραπ.) *κεργέφ-φι* Με-
γίστ. *γιργέφ'* Θεσσ. (Καρδίτς.) *γεργέφι* Εὐβ. (Κύμ.) *καρ-
κάφιν* Λυκ. (Λιβύσσ.) *καρκάφη* ἢ, Βιθυν. (Κουβούκλ.) *καρ-
κάφ'* Θράκ. (Αὐδῆμ.) Προπ. (Πάνορμ.)

Ἐκ τοῦ Τουρκ. *gergef* = ἰστός, μάγγανος κεντήμα-
τος. Ὁ τύπ. *γκεργκέφι* εἰς Ἑρωτος ἀποτελέσματα
(Βενετία 1836), 46 «ἐκεντούσεν ὠραιότατα εἰς τὸ γκεργκέ-
φι».

1) Κυκλικὸν ἢ τετράγωνον ξύλινον πλαίσιον ἐντὸς τοῦ
ὁποίου τεντώνουν οἱ γυναικες ὑφασμα καὶ κεντοῦν αὐτὸ δι'
ἐγχρώμων νημάτων ἐνθ' ἄν.: *Ἦταν ἓνα κουρίτς'*, ποὺ κάθε
μέρα δούλευ' ἔς τοῦ *giorgéf'* Α. Ρουμελ. (Φιλιπούπ.) || Ἄσμ.

Κάνω χάϊι νὰ σὲ γλέπω ἔς τὸ γκεργκέφι ποὺ κεντᾷς,
ν' ἀκουμποῦν τὰ δὺὸ βυζιά σου, νὰ τὰ γλέπης, νὰ γελᾷς
Ἡπ.

Καὶ πῶς μ' λές νὰ παρρευτῶ, νὰ πάρον παλληκάρ',
π' ἔχον γιὸ ἔς τὰ γράμματα κὶ κόρ' ἔς τοῦ *giorgéf'*
Θράκ. (Αἰν.)

Φωτιά νὰ κάψ' τὸ κέντημα καὶ λάβρα τὸ γκιουργέφ' μ'!
Θράκ. (Μάλγαρ.) Συνών. *τελάρο*. 2) Ὁ ὑφαντικὸς ἰστός
Κρήτ. (Ἀνατολ.): *Ἀ σὲ στέσω ἔς τὸ γεργέφι τσαὶ ἄδῃς*.
Συνών. *ἀντὶ 1γ, ἀντιέας, ἀνυφανταρεὶ ὁ 1, ἀνυ-
φαντήρι, ἀνυφαντόλακκος 2, ἀργαλιός, ἀργαλίτσα,
ἀργαστήρι, ἀρμενιά, γούβα, κρεββαταριά, κρεββατή,
κρεββατίνα, λάκκος, τελάρο*.

γκερεμέξι τό, Ἡπ. (Πάργ.) Πελοπν. (Μαζαίικ. Σιβ.
Σουδεν.) *γκεριμέξι* Πελοπν. (Βαλτέτσ.) *γκιριμέξι* Ἡπ. (Πα-
ραμυθ.) *ντζερεμέξι* Πελοπν. (Κόρινθ.) *ντερεμέξι* Εὐβ. (Ἀκρ.)
τερεμέξι Πελοπν. (Φεν.)

Ἐκ τοῦ Κουτσοβλαχ. *girimé* = εἶδος τυριοῦ β' ποιό-
τητος.

1) Γάλα, τὸ ὁποῖον ἀλατιζόμενον καὶ βραζόμενον διατη-
ρεῖται ἐντὸς ἀσκοῦ, ὅπου συμπυκνώνεται ὀλίγον καὶ τρώγε-
ται κατόπιν ὡς τυρὸς ἐνθ' ἄν. Συνών. *ἀρμη 4, ἀρμό-
γαλα, ἀρμούζι, γαλοτύρι 1, σταλοτύρι*.

2) Ὁξύγαλα πηγμένον Ἡπ. (Πάργ.) Συνών. *γιοούρι,
μαρκάτι*.

γκερεμές ὁ, Αἰγιν. Θεσσ. Θράκ. (Αὐδῆμ. Μυριόφ.) Ἰων.
(Βουρλ.) Κίμωλ. Κωνπλ. Μῆλ. Νάξ. (Γαλανᾶδ. Κωμιακ.
Φιλότ.) Νίσυρ. Προπ. (Μηχαν.) Σίφν. *γερεμές* Θήρ. Θράκ.
(Τσακίλ.) Κρήτ. (Ἡράκλ. Σητ. κ.ά.) Κύθηρ. Μύκ. Νάξ. (Ἀ-
πύρανθ. Κορων.) Πελοπν. (Γέρμ. Μάν.) Σέριφ. Σῦρ. *γιρεμές*
Σῦρ. (Ερμούπ.) *γρερεμές* Νάξ. (Ἀπύρανθ.) *γκιριμές* Ἡπ.
(Ζαγόρ.) Μακεδ. (Βόιον Βροντ. Θεσσαλον. Καστορ. Κοζ.
Κολινδρ.) *γιριμές* Ἰμβρ. Λῆμν. Σάμ. (Καρλόβ. Μαραθόκ.)
Τῆν. (Κτικ.) *τζερεμές* Ἀνδρ. Ἀντίπαρ. Θήρ. (Οἶα) Κύθν.
Νάξ. (Μον.) Πάρ. (Λεῦκ. κ.ά.) *τσερεμές* Μεγίστ. *γκερ' μές*
Βιθυν. (Παλλαδαρ.) *γκιρ' μές* Θεσσ. (Ἀνατολ. Ὀλυμπ.)
Μακεδ. (Βέρ. Βλάστ. Μοσχοπόταμ.) *γκιαρ' μές* Μακεδ.
(Βλάστ.) *κερεμές* Βιθυν. Θήρ. Κρήτ. (Σφακ. κ.ά.) Λυκ.
(Λιβύσσ.) Χίος (Βροντ. Δαφν.) — Α. Πουλιαν. Τὸ Θλαμέν.
Νησ., 27 *κερεμ-μές* Ρόδ. *κιριμές* Μακεδ. (Γρεβεν.) — Α.
Παπαδιαμ., Χριστουγενν. διηγ., 254.

Πιθαν. ἐκ τοῦ Τουρκ. *görenek* = συνήθεια.

1) Εἶδος, κατάστασις, ποιότης Ἡπ. (Ζαγόρ.) Θράκ. (Μυ-
ριόφ.) Μύκ. Νάξ. (Ἀπύρανθ.) Πάρ. Πελοπν. (Γέρμ.) Προπ.
(Μηχαν.) Ρόδ. Σέριφ. Τῆν. (Κτικ.): *Ἐνα γερεμέ εἶναι τὰ
παπούτσια μας* (τοῦ ἰδίου εἶδους, τῆς αὐτῆς ποιότητος)
Γέρμ. *Ἐναν κερεμ-μὲν ἐν' οὐλ-λδα* Ρόδ. *Οὐ ἄρρουστους*
ἔς τὸν ἴδιον γκιριμέ βροίσκιτι Ζαγόρ. *Μόνον ἓνα γκιριμέ θὰ*
τοῦ πῆξον τοῦ τυρὶ (θὰ παρασκευάσω ἐνὸς εἶδους τυρὸν)
Μηχαν. || Φρ., *Ἐνα γιριμέ θὰ γινοῦμι* (δὲν εἴμεθα τῆς αὐ-
τῆς κοινωνικῆς θέσεως κ.τ.τ.) Κτικ. *Εἴστε ἓνα γκερεμέ*
(ἔχετε τὸν ἴδιο χαρακτῆρα) Νίσυρ.

2) Ἐπιρρηματ., ἐξακολουθητικῶς, διαρκῶς, ὁμοίως εἰς τὴν
φρ. *ἓνα γκερεμέ πολλαχ.*: *Ἀδε ξεκουμπίς' ἀπὸ μπροστά
μου, γιατί με ζάλισες πιά, ἓνα γκερεμέ με τὸ φαφλατιό σου*
Νάξ. (Γαλανᾶδ.) *Ἐνα γκερεμέ θὰ μιλής;* Νάξ. (Φιλότ.) *Τὸ
φωμί ἀνεβαίνει ἓνα γερεμέ* (ἀνατιμᾶται συνεχῶς) Θήρ.
Κλαίει ἓνα γκερεμέ Σίφν. *Σκορπᾶ τσι παρᾶδες του ἓνα γε-
ρεμέ* Κρήτ. *Ἐνα γερεμέ πάει ὁ γάιδαρος* (τρέχει συνεχῶς)
Κρήτ. (Σητ.) *Ἐνα γκερεμέ μοῦ γνρεύεις λεφτά, ποῦ θὰ τὰ
βρίσκω ὅμως ἐγώ, γιὰ νὰ σοῦ τὰ δώνω* Μῆλ. *Βρέξ'* ἀπὸ
φῆς μένα *γκιριμέ* Μακεδ. (Καστορ.) *Μ' λές τὰ ἴδια κὶ τὰ ἴδια*
ἓνα γιριμέ Σάμ. (Καρλόβ.) *Κ' βανεὶ ξύλα ἓνα γιριμέ* Ἰμβρ.
Ὁ Μῆτσος ταξιδεύγει ἓνα τζερεμέ Ἀνδρ. *Ἐνα κερεμέ ρί-
χνανε τὸ μάτι τους ἔς τὰ πέλαα τὰ μακρινὰ καὶ βάλλοντας*
ὁ νοῦς τους τίς λαχτάρεις ποὺ περάσανε σκύβγανε κάτω κ'
ἤκουνοῦσαν τὸ κεφάλι τους Α. Πουλιαν., ἐνθ' ἄν. *Σ' τὰ*
ἴλεγα ἓνα κιριμέ Α. Παπαδιαμ., ἐνθ' ἄν. || Παροιμ.

Τραῦα Μαριγῶ κουπί, ἓνα γκερεμέ κρατεῖ

(ἐπὶ τοῦ ἐξακολουθοῦντος νὰ σκέπτεται καὶ νὰ ἐνεργῇ κατὰ
τὸν παλαιὸν τρόπον παρὰ τὰς συμβουλὰς τῶν ἄλλων) Αἰγιν.
Τὰ παλιὰ ροῦχα σιάζεις, ἓνα γερεμέ σκίζοῦνται (ἢ ἀναμύ-

γλευσις παλαιῶν παθῶν ἐπιφέρει κακὸν ἀποτέλεσμα) Θήρ. Συνών. ἀδιάκοπα, ἀκατάπαυστα, ἄκοπα (Ι), ἄπαντα, ὁλοένα, πάντοτε, συνέχεια. β) Εἰς ἀφθονίαν, πάρα πολὺ Θήρ. Κρήτ. (Σφακ. κ.ά.) Νάξ. (Ἀπύρανθ. Γαλανᾶδ.): "Εἶνα γερεμέ τὴν ἀγαπᾶ Ἀπύρανθ. Μιὰ φορὰ, παιδί μου, οὐλα τὰ πράματα ἦσαν εἶνα γερεμέ Σφακ.

γκερένι τό, Δαρδαν. (Ὀφρύν.) Ἰων. (Κρήν. κ.ά.) γερένι Ἰων. (Κάτω Παναγ.) γκιρέν' Θεσσ. (Δομοκ. Κρήν.) Θράκ. (Καρωτ. Σουφλ.) γιρέν' Θράκ. (Μάδυτ.)

Ἐκ τοῦ Τουρκ. *gere n* = ἀργιλλώδες ἔδαφος.

1) Ἀργιλλώδης γῆ ἐνθ' ἄν.: Γκιρένια εἶνι 'ς τοῦ γάβου Θεσσ. (Κρήν.) 2) Ἐπιθετικ., γλυφόν, μὴ πόσιμον ὕδωρ φρεατίου Θράκ. (Σουφλ. κ.ά.): Τοῦ πηγᾶδ' μας εἴχ' γκιρέν' νερό. 3) Σύνεκδ., φρεάτιον περιέχον ὕδωρ μὴ πόσιμον Θράκ. (Καρωτ.)

Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τοὺς τύπ. Γερένια Α. Ρουμελ. (Σωζόπ.) Γκιρένια Μακεδ. (Ἀμφίπολ. Πεντάπολ.)

γκερενιάζω ἑνιαχ. γκερινιάζω Τένεδ.

Ἐκ τοῦ οὗς. γκερένι.

Ἐνισχύω τὸν ἀμπελῶνα δι' ἀργιλλώδους χώματος.

γκερίζι τό, Ἰων. (Βουρλ. Σμύρν.) — Λεξ. Γαζ. Περίδ. Βυζ. Λεγρ. Μπριγκ. Βλάστ. 321 Πρω. Δημητρ. *γερίζι* Κρήτ. Κύθηρ. Σῦρ. *γκερίζ'* Μακεδ. (Σιτοχ.) Προπ. (Ἀρτάκ.) *γκιρίζι* Ἡπ. Μακεδ. (Δρυμ.) *γιρίζι* Τῆν. (Κτικ. κ.ά.) *γκιρίζ'* Δαρδαν. (Λάμψακ.) Θράκ. (Ἀδριανούπ. Σουφλ.) Μακεδ. (Βέρ. Βλάστ. Βόιον Δαμασκ. Δοξᾶτ. Ἐράτυρ. Κολινδρ. Σέρρ. Σιάτ. Φυτ. κ.ά.) Στερελλ. (Ἀμφ.) *γιρίζ'* Α. Ρουμελ. (Φιλιππούπ.) Θράκ. (Μάδυτ.) Λέσβ. Προπ. (Κύζ.) Σάμ. (Καρλόβ. Μαχαθόκ.) Τῆν. *γιρίσ'* Θάσ. *τζερίζι* Πελοπν. (Κλουτσίνοχ.) *κερίζι* Πελοπν. (Καλάβρυτ.) *κερίτζι* Πελοπν. (Καλάβρυτ.) *κιρίτζι* Σύμ. *κιρίθ'* Θράκ. (Ἀδριανούπ.) *γκέρτζι* Εὐβ. (Κάρυστ.) *γερίζης* ὁ, Πελοπν. (Ξηροκάμπ.)

Ἐκ τοῦ Τουρκ. *ger iz* = ὑπόνομος.

1) Ὑπόγειος ὀχετός, ὑπόνομος Α. Ρουμελ. (Φιλιππούπ.) Δαρδαν. (Λάμψακ.) Εὐβ. (Κάρυστ.) Ἡπ. Θάσ. Θράκ. (Ἀδριανούπ. Μάδυτ. Σουφλ.) Ἰων. (Σμύρν.) Κρήτ. Κύθηρ. Μακεδ. (Βλάστ. Βόιον Δαμασκ. Δοξᾶτ. Σέρρ. Σιάτ. Φυτ. κ.ά.) Πελοπν. (Κλουτσίνοχ.) Προπ. (Ἀρτάκ.) Σάμ. (Καρλόβ. Μαχαθόκ.) Σῦρ. Τῆν. (Κτικ. κ.ά.) — Λεξ. Γαζ. Περίδ. Βυζ. Λεγρ. Μπριγκ. Βλάστ. 321 Πρω. Δημητρ.: Θὰ γέμισε τὸ γκερίζι σας καὶ βρωμᾶ οὐλο τὸ σπῖτι σας Σμύρν. Βουλίσσαν τὰ *γιρίσα* Θάσ. "Ολα 'ς τοῦ γκιρίζ' χύνουδι Σέρρ. || Μεταφ., Σὰ γκιρίζ' εἶ' δὸ στόμα τ'ς (ἐπὶ αἰσχρολόγου ἢ ὑβριζούσης γυναικός. Συνών. φρ.: ἀπόπατος - ἀποχωρητήριος - βόθρος εἶναι τὸ στόμα του) Τῆν. "Ανοιξε τὸ γκερίζι (ἐπὶ ὑβρίζοντος) ἄγν. τόπ. || Παροιμ. 'Σ τοῦ γκιρίζ' πέτρα μὴ ρίχν'ς, γιατί θὰ σὶ πρᾶτσανίθ' (θὰ ἐκσφενδονίσῃ ἀκάθαρτα ὕδατα, θὰ πιτυλίσῃ) Σέρρ. Συνών. βόθροκας 1, βόθρος 2, βόθρος 2, λαγούμι, ὑπόνομος. β) Συνεκδ., ἀκαθαρσία ὀχετοῦ, βόρβορος Μακεδ. (Δοξᾶτ.) Προπ. (Κύζ.) — Λεξ. Δημητρ. 2) Ὑδραγωγεῖον Πελοπν. (Ξηροκάμπ.) 3) Τὰ περὶ τὸ δῶμα οἰκίας τοιχώματα ἐν εἴδει ὀχετοῦ πρὸς διοχέτευσιν τοῦ ὀμβρίου ὕδατος εἰς τὴν δεξαμενὴν Σύμ. Συνών. ἀστρακιὰ 6, ἀστρέχα 4, ρέντα.

γκερντίζω ἑνιαχ. *gerdiz* Θράκ. (Τσακίλ.) *giirdiz* Νάξ. (Ἀπύρανθ.) *γκιρντίζου* Θράκ. (Σουφλ. Φέρ.) *κερδίζω* Α. Θράκ. *κιρδίζω* Θράκ. (Μάδυτ.) *κιρδίδζω* Μεγίστ. *κερτίζω* Πόντ. (Σινώπ.) *κερτίν-νου* Λυκ. (Λιβύσσ.)

Ἐκ τοῦ Τουρκ. *germek* ἢ *gerilmek* = τεντώνω.

Α) Κυριολ. 1) Ἐνεργ. μετβ., τεντώνω κάτι Θράκ. (Σουφλ. Τσακίλ.) Λυκ. (Λιβύσσ.) Πόντ. (Σινώπ.): Μὴν τοῦ γκιρντίζου τοῦ σῶ'νι καὶ θὰ τοῦ κόψ'ς Σουφλ. Μὴ δ'νε *κερδίης* παραπάν' τὴ δριχὰ καὶ θὰ κοπῇ Τσακίλ. || Παροιμ. 'Σ τὴν πορτὴν πόφνι καὶ πάει μὴν *κερτίν-νης* μουνστάκιν (πορτὴ = πορδὴ συνών. μετὴν ἀρχ. «τὰ γενόμενα οὐκ ἀπογίγνονται») Λιβύσσ. Συνών. *τεζάρω*, *τεντώρω*, ἀντιθ. *λασκάρω*, *ντώρω*.

Β) Μεταφ. 1) Βασανίζω, κατατρώχω Μεγίστ.: Φρ. Ἐφᾶν τσ' ἐκινδίδισαν μας. Συνών. φρ. *μᾶς ἔφαγαν ζωντανούς*. Συνών. *παιδεύω*, *πिलाτεύω*, *τυραννῶ*. 2) Φθάνω εἰς ἐπικίνδυνον σημείον, κινδυνεύω Θράκ. (Σουφλ.): Τὰ γκίρντ'σαι. 3) Ἐνεργ. καὶ μέσ. ἀμτβ., βυθίζομαι εἰς κάτι, κάνω κάτι ἐξακολουθητικῶς Α. Θράκ. Νάξ. (Ἀπύρανθ.): Ἐγίρδισα 'ς τὸ διάβασμα κ' ἤνοιξεν ἡ κεφαλὴ μου Ἀπύρανθ. Ἐγίρδισεν ἡ ζαβὴ 'ς τὴ γουβέδα αὐτόθ. Σήμερα πάλι 'τον ὅλη μέρα 'ς τὸ κλάμα *γιρδισμένη* αὐτόθ. Ἐὼ ἤλεα πὼς εἶσαι *γιρδισμένη* 'ς τὸ χορό, λέω δὲ δὴ θωρῶ ἀπόψε αὐτόθ. *Κερδίστηκε* νὰ γελᾷ Α. Θράκ. Συνών. φρ. *ἔσκασε - ἔσπασε - ξεκαρδίστηκε - ξεκοιλιάστηκε - ξεράθηκε - τρελλάθηκε* 'ς τὰ γέλια.

γκερντίρι τό, ἑνιαχ. *γκιρντίρ'* Θράκ. (Σουφλ.)

Ἐκ τοῦ ρ. γκερντίζω.

Τὸ δυνάμενον νὰ συστέλλεται καὶ διαστέλλεται, τὸ ἐλαστικόν. Συνών. *λάστιχο*.

γκέρντιση ἡ, ἑνιαχ. *γίρδιση* Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Ἐκ τοῦ ρ. γκερντίζω, παρὰ τὸ ὅπ. καὶ τύπ. *γιρδίζω*.

Ἐντατικὴ, συνεχὴς ἀπασχόλησις, ἐνέργεια, ἐπιμονή: Κακώτερη *γίρδιση* τοῦ κλάματος ἂ' τὴ σημερινὴ μὴδὲ εἶδα μὴδὲ νὰ δῶ θέλω (ἂ' = ἀπό).

γκέρντισμα τό, ἑνιαχ. *γίρδισμα* Νάξ. (Ἀπύρανθ.) *κέρτισμαν* Λυκ. (Λιβύσσ.)

Ἐκ τοῦ ρ. γκερντίζω, παρὰ τὸ ὅπ. καὶ τύπ. *γιρδίζω*, *κερτίν-νου*.

Γκέρντιση, τὸ ὅπ. βλ., ἐνθ' ἄν.: Εἶδα *γίρδισμα* τοῦ ἔλιον 'ναι πού τὸ 'χεις πάλι σήμερα; Ὁ Θεὸς νὰ σοῦ τὸ βγάλῃ 'ς εἶνα *γαλὸ* (ἔλιον = γέλιον) Ἀπύρανθ.

γκερντισμός ὁ, ἑνιαχ. *γιρδισμός* Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Ἐκ τοῦ ρ. γκερντίζω, παρὰ τὸ ὅπ. καὶ τύπ. *γιρδίζω*.

Γκέρντιση, τὸ ὅπ. βλ.: 'Σ τὸ *γίρδισμό* πού θὰ τὸ δῶ νὰ *γίρδισῃ*, μοῦ δώνουσι *χίλιες βαλιές* (ἐπὶ συνεχῶς κλαίοντος νηπίου).

γκερντιστός ἐπίθ. ἑνιαχ. *κερτιστός* Λυκ. (Λιβύσσ.)

Ἐκ τοῦ ρ. γκερντίζω, παρὰ τὸ ὅπ. καὶ τύπ. *κερτίν-νου*.

Ὁ τεταμένος. Συνών. *τεζαρισμένος*, *τεντωμένος*.

